

betragter det som en stor opmuntring i debatten, at hr. Mogens Nørgård Pedersen kom med en så klar melding.

Jeg vil ydermere gerne takke ordførerne for Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, fordi de to partier efter min opfattelse klart tilkendegiver, at det lovforslag om sameksistens, som ministeren har fremsat, er utilstrækkeligt til at løse problemerne. De har jo også tilkendegivet, at den videre behandling af Enhedslistens forslag må afvente og se, hvad der kommer ud af ministerens forslag.

Vi har jo haft en debat i den her debat om fremgangsmåden for behandlingen af ministerens forslag, og der har faktisk fra mange sider været en kritik af, at vi nu står i den arbejdsmæssigt fuldstændig umulige situation, at spørgefristen er udløbet, men at der er masser af ustillede spørgsmål, som ganske enkelt ikke har kunnet nå at komme ind.

Det er jo på nuværende tidspunkt et uløseligt problem, for hvis der også skal være tid til at have en anden og tredje behandling og et eventuelt udvalgsarbejde mellem andenbehandlingen og tredjebehandlingen, må vi bare konstatere, at så lader en seriøs gennemgang af problemerne sig ikke gennemføre.

Hvilken chance skulle f.eks. kammeradvokaten have for at kunne nå at aflevere et nyt responsum i så god tid, at det kan indgå i drøftelserne i udvalget inden afgivelse af betænkning i næste uge? Så jeg mener, at konklusionen i næste uge nødvendigvis må blive den, at det lovforslag, ministeren har liggende, må oversomre, som hr. Jørn Jespersen vist udtrykte det.

Så kan man diskutere, hvem der har ansvaret for, at det kommer til at oversomre, hvilket er den eneste løsning, jeg kan se. Men det er sådan set en ligegyldig diskussion, for hvis det ikke er sagligt forsvarligt at vedtage forslaget, må det jo under alle omstændigheder være det rigtigste at give Folketinget og befolkningen den mulighed at arbejde videre med tingene indtil efteråret. Det sker der helt og aldeles heller ingenting ved, for så meget haster sagen jo heller ikke.

Det er heldigvis endnu ikke lykkedes for Kommissionen at få vedtaget nye gmo-planter til dyrkning. De gjorde et forsøg forleden i Kommissionen på at få vedtaget en gmo-Bt-majs til import og markedsføring, men ikke til dyrkning. Det opgiver Kommissionen forhåbentlig efter pres fra den danske minister.

Det er altså ikke sådan, at moratoriet er faldet. Moratoriet er stadig i live og skal oprethol-

des. Derfor har vi i Danmark også tid til en ordentlig sagsbehandling på det her område. Det håber jeg i hvert fald, og tror jeg også på baggrund af debatten i dag, at et flertal i Folketinget vil insistere på, at den her sag skal drøftes ordentligt igennem. Hvis der ikke er tid, må vi skaffe os den tid.

Kl. 14.00

Så har der på den indholdsmæssige side i debatten været nogle, synes jeg, horrible påstande fra ministeren og de borgerlige ordførere. Ministeren indledte f.eks. med en påstand om, at når EU har godkendt en plante, så er det automatisk sådan, at så er de miljømæssige konsekvenser og de sundhedsmæssige konsekvenser i orden; det er de per definition, når EU har godkendt dem, og så kan der ikke ske noget efterfølgende ude i naturen, for EU har jo godkendt dem.

Det synes jeg altså er en dybt naiv måde at forholde sig til tingene på, det må jeg sige til ministeren, for det har jo vist sig i de rapporter, der er fremkommet, at Bt-majs udskiller gift i et omfang, som er dybt skadeligt for naturen. Og de såkaldt roundupresistente planter, altså dem, der muliggør brug af roundupgift og andre gifte, uden at planten selv dør af det, men således at de omgivende planter dør af det, ja, de efterlader store mængder gift i naturen, som efterfølgende kan trænge ned i grundvandet og forurene vores drikkevand.

Og det er bare toppen af isbjerget. Derudover er der nylig udkommet undersøgelser i England, der viser, at det også har skadevirkninger på f.eks. sommerfugle, på frøspredning, altså således at de vilde spildfrø forsvinder fra naturen, og fuglearter kan uddø. Der er altså en lang række konsekvenser, der begynder at blive mere og mere klare.

Der er Enhedslistens forslag jo et udtryk for et forsigtighedsprincip.

Der er to fundamentalt forskellige måder at tænke på i den her sag. Den ene måde er, at man siger: Vi gør Danmark til et stort eksperiment, vi bruger Danmark som eksperimentarium, og så ser vi, hvad der sker. Og går det galt, ja, så er det grundvandet, så er det sommerfuglene, så er det sangfuglene og måske vores egen sundhed. Det ved vi ikke noget om. Ministeren startede også med at erkende, at den forskning, som nu går i gang, jo går i gang, fordi vi ikke kender konsekvenserne. Det er den ene måde, man kan forholde sig på.

Den anden måde er forsigtighedsprincippet. Enhedslistens beslutningsforslag er en formule-